

[Statsministeren]

Med hensyn til kampagnen vil jeg da ikke påstå, at kampagnen ligefrem har haft til formål at skabe utilfredshed. Jeg forstår godt, at der kan være meget, man kan være utilfreds med, men i de udtalelser, der er kommet fra repræsentanter for landbruget – både de officielle og de uofficielle – har man nok en gang imellem anvendt et ordforråd, som ikke er rimeligt, og som ligesom søger at skyde hele skylden over på regeringen. Jeg forstår egentlig godt, at landbrugsministeren – jeg tror for resten også den forhenværende ville have været i samme situation – var nødt til at lægge lidt luft imellem dette ordforråd og den faktiske økonomiske situation, som landet og landbruget befinder sig i af helt andre årsager, som kommer til os udefra.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 515

12) Til statsministeren af:

Nymann (FP):

»Statsministeren bedes oplyse, hvilken fordeling af samfundets ressourcer han – på basis af den økonomiske situation – vil vælge, når valget står mellem at genoprette konkurrenceevnen i erhvervslivet eller nedskære løn- og socialudgifter, således at befolkningen har mulighed for at indrette sig på måske væsentlige nedskæringer i rettigheder og levestandard.«

Skriftlig begrundelse

De vedtagne skattelove har pludselig ændret livsmønsteret for hele samfundsgrupper og har på flere måder ændret traditionelle holdninger såsom sparevilje, påpasselighed og lyst til at klare sig selv mest muligt.

Nymann (FP):

Med de nye økonomiske indgreb, der er bebudet af regeringen, mener jeg at man faktisk kan opfatte hele den socialdemokratiske økonomiske politik som brudt sammen. Nogle taler om afstande fra afgrunden. Andre taler om, at vi står på første, andet eller tredje trin. Kort sagt, man er klar over, at det er galt. Derfor mener jeg, at statsministeren nu faktisk burde forklare befolkningen, om vi skal hjælpe baggrunden for hvilke vor eksis-

stens, det danske erhvervsliv, eller om vi skal forklare befolkningen, at nu må den begynde at spare, den må være klar over, at der kan ske begrænsninger i dens rettigheder, og ligeledes at der kan ske begrænsninger i dens sociale krav.

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Det, hr. Nymann egentlig stiller spørgsmål om, er, hvilken økonomisk politik regeringen vil fremlægge engang i april – sådan som vi har bebudet at vi vil gøre – hvad den vil gå ud på. Det ville jo egentlig være rimeligt, at man afventede svaret på dette spørgsmål til det tidspunkt, hvor disse forslag helt konkret kommer frem. Regeringen er i gang med at forberede det, og jeg kan ikke i dette øjeblik sige noget om, hvad og hvordan det skal gøres. Det må være rimeligt, at folketinget og også hr. Nymann afventer dette.

Det, jeg kan sige, er, at det er klart, at det vil indeholde nogle byrder for befolkningen. Jeg har forstået, at der er nogle, der mener, at der er mange grupper i dette samfund, f. eks. landmændene, der gerne skulle have nogle flere penge af statskassen. Men den situation, vi kommer til at stå i, er, at vi skal være meget forsigtige med den kapital, der nu engang er til rådighed i statskassen, og vi er nok nødt til på mange områder at være meget tilbageholdende, og det er det, også hr. Nymann efterlyser. Men man ved jo også, at man nogle gange fra den samme mund kan høre om voldsomme krav om, hvad staten skal gøre i retning af det ene eller det andet. Lidt mere balance i tingene ville være rart – men vi venter til april, det gør jeg i hvert fald.

Nymann (FP):

Vi er klar over i dette land, at der er mange, der forventer noget af statskassen. Der er flere og flere, der har indrettet hele deres eksistens på statskassen, og det er rimeligt, for dér er de af de politiske partier blevet lokket hen. Men nu, når der ikke er mere, må man gøre sig klart, hvem vi skal hjælpe. Er det erhvervet, som vi alle sammen skal leve af, eller skal vi blive ved med at sulte erhvervet og dele almisser ud til højre og venstre?

Jeg mener, at det bedste, man kunne give befolkningen, var ganske klar besked: nu